Vadlīnijas valsts atbalsta vērtēšanai zvejniecības un akvakultūras jomā

(2008/C 84/06)

1. TIESISKAIS PAMATS UN DARBĪBAS JOMA

1.1. Šīs vadlīnijas attiecas uz visu zivsaimniecības nozari un skar kā ūdens resursu izmantošanu, tā akvakultūru, ieskaitot ražošanas līdzekļus, iegūto produktu apstrādi un tirdzniecību, taču izņemot atpūtas un sporta zveju, kurā iegūtos zvejas produktus nepārdod.

1.2. Šo vadlīniju piemērošanas vajadzībām zvejas produkti ir jūrā vai iekšzemes ūdeņos iegūti produkti un akvakultūras produkti, kas uzskaitīti 1. pantā Padomes 1999. gada 17. decembra Regulā (EK) Nr. 104/2000 par zivsaimniecības un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju ([1]).

1.3. EK līguma 87.–89. pantā paredzēto valsts atbalsta noteikumu piemērošanu attiecībā uz zvejniecības un akvakultūras produktu ražošanu un tirdzniecību nosaka Padomes 2006. gada 27. jūlija Regulas (EK) Nr. 1198/2006 par Eiropas Zivsaimniecības fondu ([2]) 7. pants un Regulas (EK) Nr. 104/2000 32. pants.

Uz Līguma 87. panta 1. punktā noteikto principu par valsts atbalsta nesaderību ar kopējo tirgu attiecina 87. panta 2. un 3. punktā paredzētās atkāpes. Zivsaimniecības nozarē šīs atkāpes no minētā principa Komisija piemēros ar šo vadlīniju palīdzību.

1.4. Šīs vadlīnijas attiecas uz visiem atbalstu veidojošajiem pasākumiem Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, ieskaitot pasākumus, kas sniedz jebkāda veida finansiālu priekšrocību, ko tieši vai netieši finansē no sabiedrisko iestāžu (valsts, reģionālo, apgabalu, departamentu vai pašvaldību) budžeta vai no citiem valsts līdzekļiem. Piemēram, par atbalstu ir uzskatāmi šādi pasākumi: kapitāla pārvedumi, aizdevumi ar pazeminātu procentu likmi, procentu subsīdijas, konkrētas valsts kapitāla daļas uzņēmumos, atbalsts, kas finansēts ar īpašiem nodokļiem vai parafiskāliem maksājumiem, atbalsts, kas piešķirts kā valsts garantijas bankas aizdevumiem, maksas vai nodokļu samazināšana vai atbrīvojums no tiem, ieskaitot paātrināto amortizāciju un sociālo iemaksu samazināšanu.

2. PRASĪBA PAZIŅOT PAR VALSTS ATBALSTU UN ATBRĪVOJUMS NO ŠĪS PRASĪBAS

Komisija dalībvalstīm atgādina par dalībvalstu pienākumu informēt Komisiju, ja tās paredzējušas piešķirt jaunu atbalstu saskaņā ar Līguma 88. panta 3. punktu un 2. pantu Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai ([3]).

Saskaņā ar 2.1., 2.2. un 2.3. punktā paredzētajiem nosacījumiem uz dažiem pasākumiem šo paziņošanas prasību tomēr neattiecina.

2.1. Kā paredz Regulas (EK) Nr. 1198/2006 7. panta 2. punkts, Līguma 87., 88. un 89. pantu nepiemēro tādam dalībvalstu finansiālajam ieguldījumam Eiropas Zivsaimniecības fonda līdzfinansētās darbībās, kuru nodrošina kā darbības programmas daļu. Tāpēc dalībvalstīm nav jāinformē Komisija par šādām iemaksām. Šīs vadlīnijas uz tām neattiecas.

Tomēr saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1198/2006 7. panta 3. punktu, ja paredzētais dalībvalstu finansējums pārsniedz apjomu, kas noteikts minētajā regulā, Komisija jāinformē par šāda veida pasākumiem kā par valsts atbalstu. Uz šādiem pasākumiem, kopumā ņemot, šīs vadlīnijas attiecas.

([1]) OV L 17, 21.1.2000., 22. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.
([2]) OV L 223, 15.8.2006., 1. lpp.
([3]) OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

Lai samazinātu administratīvo slodzi, kas var rasties, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1198/2006 7. panta 3. punktu, un lai atvieglotu Eiropas Zivsaimniecības fonda līdzekļu sadali, dalībvalstis ir ieinteresētas skaidri nodalīt finansiālo ieguldījumu, kuru tās paredz piešķirt Kopienas pasākumu līdzfinansējumam Eiropas Zivsaimniecības fonda ietvaros saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1198/2006 7. panta 2. punktu un par kuru nav jāziņo, un valsts atbalstu, uz ko attiecas paziņošanas prasība.

2.2. Jāatceras, ka dalībvalstīm nav jāziņo par zivsaimniecības nozarē piešķirto atbalstu, kas atbilst kādas no to regulu nosacījumiem, kuras Komisija pieņēmusi saskaņā ar 1. pantu Padomes 1998. gada 7. maija Regulā (EK) Nr. 994/98 par to, kā piemērot Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 92. un 93. pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu ([1]), un kuras attiecas uz zivsaimniecības nozari. Šāds atbalsts ietver:

— mācību atbalstu, kas atbilst nosacījumiem, kuri paredzēti Komisijas 2001. gada 12. janvāra Regulā (EK) Nr. 68/2001 par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu mācību atbalstam ([2]),

— pētniecības un izstrādes atbalstu, kas atbilst nosacījumiem, kuri paredzēti Komisijas 2001. gada 12. janvāra Regulā (EK) Nr. 70/2001 par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu, sniedzot valsts atbalstu maziem un vidējiem uzņēmumiem ([3]),

— nodarbinātības atbalstu, kas atbilst nosacījumiem, kuri paredzēti Komisijas 2002. gada 12. decembra Regulā (EK) Nr. 2204/2002 par Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 87. un 88. panta piemērošanu attiecībā uz valsts atbalstu nodarbinātībai ([4]),

— atbalstu, kas atbilst nosacījumiem, kuri paredzēti Komisijas regulā par atbrīvojuma no prasības par paziņošanu piemērošanu atsevišķiem valsts atbalsta veidiem, ko piešķir maziem un vidējiem uzņēmumiem, kuri nodarbojas ar zvejas produktu ražošanu, apstrādi un tirdzniecību,

— atbalstu, kas atbilst jebkuras citas regulas nosacījumiem, kuru Komisija pieņēmusi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 994/98 1. pantu un kura attiecas uz zivsaimniecības nozari.

2.3. Jāatceras arī, ka dalībvalstīm nav jāziņo par *de minimis* atbalstu, kas atbilst nosacījumiem, kuri paredzēti Komisijas 2007. gada 24. jūlija Regulā (EK) Nr. 875/2007 par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam zivsaimniecības nozarē un par Regulas (EK) Nr. 1860/2004 grozīšanu ([5]), vai jebkādu turpmāku regulu nosacījumiem, kuras Komisija pieņēmusi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 994/98 2. pantu un kuras piemēro *de minimis* atbalstam zivsaimniecības nozarē.

3. PRINCIPI

3.1. Atbilstība konkurences politikai un kopējai zivsaimniecības politikai

Zivsaimniecības nozarē, kā arī citās Kopienas ekonomikas nozarēs, Kopienas valsts atbalsta politika virzīta uz to, lai nepieļautu konkurences kropļošanu iekšējā tirgū.

Valsts atbalsts zivsaimniecības nozarē ir pamatots vienīgi tad, ja tas piešķirts saskaņā ar konkurences politikas un kopējās zivsaimniecības politikas mērķiem.

Valsts atbalsts nedrīkst būt aizsardzības pasākums, tam jāveicina zvejas produktu ražošanas un tirdzniecības racionalizācija un efektivitāte. Ikvienam šāda veida atbalstam jāveicina ilgtspējīgi uzlabojumi, lai nozare attīstītos, pamatojoties vienīgi uz peļņu tirgū.

Atbalsts nav piešķirams gadījumos, kad nav ievēroti Kopienas tiesību akti un jo īpaši kopējās zivsaimniecības politikas noteikumi. Atbalsta pasākumos skaidri jāparedz, ka līdzekļu apguves laikā atbalsta saņēmējiem jāievēro kopējās zivsaimniecības politikas noteikumi, un ja šajā laikā konstatē, ka saņēmējs neievēro kopējās zivsaimniecības politikas noteikumus, piešķīrums ir jāatmaksā proporcionāli pārkāpuma smagumam.

([1]) OV L 142, 14.5.1998., 1. lpp.
([2]) OV L 10, 13.1.2001., 20. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1976/2006 (OV L 368, 23.12.2006., 85. lpp.).
([3]) OV L 10, 13.1.2001., 33. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1976/2006.
([4]) OV L 337, 13.12.2002., 3. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1976/2006.
([5]) OV L 193, 25.7.2007., 6. lpp.

3.2. **Atbilstība Kopienas atbalstam, ko nodrošina Eiropas Zivsaimniecības fonds**

Ir svarīgi nodrošināt uz valsts atbalsta kontroli un uz Eiropas Zivsaimniecības fonda līdzekļu apguvi attiecošos Kopienas politikas jomu savstarpēju saskaņotību.

Tādēļ, ja par pasākumiem var saņemt Eiropas Zivsaimniecības fonda finansējumu, valsts atbalstu par tiem var saņemt tikai tad, ja šie pasākumi atbilst Regulā (EK) Nr. 1198/2006 noteiktajiem kritērijiem, īpaši tiem, kas attiecas uz tiesībām saņemt finansējumu un sabiedriskā finansējuma intensitāti, un tik lielā mērā, kādā šie pasākumi uzskatāmi par saderīgiem atbilstīgi šo vadlīniju 4. punkta nosacījumiem.

Ja atbalsta shēma vai individuālais atbalsts paredz tāda finansējuma piešķiršanu, kas neatbilst šiem kritērijiem, dalībvalstīm jāpamato, kāpēc bez šā atbalsta nav iespējams iztikt. Katrs šāda atbalsta piešķiršanas gadījums tiks vērtēts atsevišķi.

3.3. **Attīstību stimulējoša ietekme**

Lai atbalsta pasākums tiktu uzskatīts par saderīgu ar kopējo tirgu, tam jāietver kāds attīstību stimulējošs elements vai jāpieprasa zināma līdzdalība no atbalsta saņēmēja puses.

Tāpēc atbalsts par darbībām, kuras atbalsta saņēmējs jau ir sācis īstenot, un atbalsts par darbībām, kuras saņēmējs jau tāpat būtu veicis tirgū pastāvošo apstākļu dēļ, nav uzskatāms par atbalstu, kas ietver šādu attīstību stimulējošu elementu, un līdz ar to nav uzskatāms par saderīgu ar kopējo tirgu.

Šis princips neattiecas uz atbalstu, kas pēc būtības ir kompensācija, piemēram, uz atbalstu, ko piešķir, lai atlīdzinātu dabas katastrofu vai ārkārtēju apstākļu izraisītus zaudējumus.

3.4. **Darbības atbalsts**

Darbības atbalsts, kas paredzēts, piemēram, atbalsta saņēmēja uzņēmuma likviditātes palielināšanai vai aprēķināts par saražoto vai pārdoto daudzumu, produkcijas cenām, saražoto vienību skaitu vai ražošanas līdzekļiem un kas samazina saņēmēja ražošanas izmaksas vai uzlabo saņēmēja ienākumu līmeni, principā nav saderīgs ar kopējo tirgu.

Šāds atbalsts uzskatāms par saderīgu tikai tādā gadījumā, ja tas skaidri un noteikti veicina kopējās zivsaimniecības politikas mērķu sasniegšanu.

Šis princips neattiecas uz atbalstu, kas pēc būtības ir kompensācija, piemēram, uz atbalstu, ko piešķir, lai atlīdzinātu dabas katastrofu vai ārkārtēju apstākļu izraisītus zaudējumus.

Valsts atbalsts zvejas produktu eksportam vai tirdzniecībai Kopienā vai ārpus tās robežām nav saderīgs ar kopējo tirgu.

3.5. **Caurskatāmība**

Caurskatāmības labad Komisija nedrīkst atzīt valsts atbalstu par saderīgu ar kopējo tirgu, ja attiecīgā dalībvalsts nav darījusi zināmu atbalsta kopējo apjomu katram pasākumam, kā arī atbalsta intensitāti.

Saskaņā ar Komisijas iedibināto praksi atbalsta robežvērtības parasti izsaka kā atbalsta intensitātes un attaisnoto izmaksu attiecību. Tomēr, lai noteiktu saņēmēja patieso ieguvumu, var ņemt vērā visus faktorus.

Novērtējot atbalsta shēmu vai individuālo atbalstu, ņem vērā to, kāds ir saņēmēja kopējais ieguvums no visiem valsts atbalsta elementiem un citu veidu palīdzības.

3.6. **Valsts atbalsta shēmu ilgums**

Atbalsta shēmu ilgumam nevajadzētu pārsniegt 10 gadus.

Ja atbalsta shēmas ilgums pārsniedz 10 gadus, dalībvalstij tas atbilstoši jāpamato un atkārtoti jāpaziņo par šo shēmu vismaz 2 mēnešus pirms tam, kad pagājuši desmit gadi kopš tās stāšanās spēkā.

3.7. Saikne ar reģionālā atbalsta vadlīnijām

Valstu reģionālā atbalsta pamatnostādnes 2007.–2013. gadam ([1]) zivsaimniecības nozarē nepiemēro.

Reģionālā atbalsta shēmu komponentes, kas attiecas uz zivsaimniecības nozari, tiks izskatītas atbilstoši šīm vadlīnijām.

4. ATBALSTS, KO VAR ATZĪT PAR SADERĪGU

4.1. Atbalsts pasākumu veidiem, kas paredzēti grupālā atbrīvojuma regulā

Atbalstu tādu veidu pasākumiem kā tie, kuri minēti jebkurā no 2.2. punktā uzskaitītajām regulām un kuru mērķis ir palīdzēt MVU vai citiem uzņēmumiem, kas nav MVU, vērtē, pamatojoties uz šīm vadlīnijām un kritērijiem, kuri minētajās regulās paredzēti katram pasākumu veidam.

Ja atbalsta shēma vai individuālais atbalsts paredz tāda finansējuma piešķiršanu, kas neatbilst šiem kritērijiem, dalībvalstīm jāpamato, kāpēc bez šā atbalsta nav iespējams iztikt. Katrs šāda atbalsta piešķiršanas gadījums tiks vērtēts atsevišķi.

4.2. Atbalsts, uz ko attiecas dažas horizontālās vadlīnijas

Atbalstu, uz ko attiecas citas vadlīnijas vai citas regulas, vai jebkāds cits Komisijas pieņemts tiesību akts, var uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu, ja tas atbilst minētajos tiesību aktos paredzētajiem kritērijiem un nosacījumiem, iepriekš 3. punktā izklāstītajiem principiem un, vajadzības gadījumā, še 4. punktā minētajiem kritērijiem un nosacījumiem.

Valsts atbalstu, kas paredzēts grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai, vērtē saskaņā ar Kopienas pamatnostādnēm par valsts atbalstu grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanai un pārstrukturēšanai ([2]). Pārstrukturēšanas atbalstu var apstiprināt tikai tādā gadījumā, ja ir izstrādāts plāns attiecīgās flotes kapacitātes samazināšanai vai nu uzņēmuma, vai uzņēmumu grupas līmenī.

4.3. Atbalsts ieguldījumiem zvejas kuģos

Atbalstu piecus gadus vecu vai vecāku zvejas kuģu aprīkošanai un modernizēšanai var uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu tikai tādā gadījumā, ja ir ievērotas Regulas (EK) Nr. 1198/2006 25. panta 2. un 6. punkta prasības un ja valsts atbalsta apjoms, izsakot subsīdijās, nepārsniedz minētās regulas II pielikumā noteikto sabiedriskā ieguldījuma kopējo likmi.

Dalībvalstij jāsniedz Komisijai pamatojums, kāpēc šis atbalsts nav paredzēts Eiropas Zivsaimniecības fonda līdzfinansētā darbības programmā.

4.4. Atbalsts, ko piešķir, lai atlīdzinātu dabas katastrofu, ārkārtēju apstākļu vai konkrētu nelabvēlīgu klimatisko parādību izraisītus zaudējumus

Saskaņā ar Līguma 87. panta 2. punkta b) apakšpunktu atbalstu, ko piešķir, lai atlīdzinātu dabas katastrofu vai ārkārtēju apstākļu izraisītus zaudējumus, uzskata par saderīgu ar kopējo tirgu.

Ja ir pierādīta dabas katastrofas vai ārkārtēju apstākļu esība, materiālo zaudējumu kompensācijai atļauts piešķirt atbalstu līdz 100 % apmērā.

Dabas katastrofas vai ārkārtēju apstākļu esību izvērtē katrā individuālā gadījumā, ņemot vērā Komisijas praksē izstrādātos kritērijus un Eiropas Kopienu Tiesas judikatūru ([3]).

([1]) OV C 54, 4.3.2006., 13. lpp. Skatīt 8. punktu.
([2]) OV C 244, 1.10.2004., 2. lpp.
([3]) Skatīt 2004. gada 11. novembra sprieduma 37. punktu lietā C-73/03, Spānija pret Komisiju, un 2006. gada 23. februāra sprieduma 79. punktu lietās C-346/03 un C-529/03, *Giuseppe Atzeni e.a.*

Ne visas nelabvēlīgas klimatiskās parādības var uzskatīt par dabas katastrofām vai ārkārtējiem apstākļiem. Tomēr atbalstu, kuru līdz 100 % apmērā piešķir, lai kompensētu nelabvēlīgu laika apstākļu izraisītus zaudējumus, var uzskatīt par saderīgu ar kopējo tirgu, pamatojoties uz Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu, ja attiecīgās parādības dēļ radušos zaudējumu apmērs sasniedz 30 % no uzņēmuma gada vidējā apgrozījuma iepriekšējos trijos gados. Zaudējumu apmērs jāaprēķina, ņemot vērā uzņēmuma apgrozījuma samazinājumu salīdzinājumā ar vidējo apgrozījumu iepriekšējos trijos gados. Atbalstu ēkām, kuģiem vai iekārtām nodarīto bojājumu kompensēšanai var piešķirt tikai tad, ja šie bojājumi ir saistīti ar nelabvēlīgiem laika apstākļiem, kuru rezultātā ražošanas apjoms samazinājies tādā apmērā, kas atbilst apgrozījuma samazinājumam vismaz par 30 %.

Kompensācija jāaprēķina katram saņēmējam atsevišķi, un nedrīkst pieļaut pārmērīgu kompensēšanu. Jāatskaita summas, kas saņemtas atbilstīgi apdrošināšanas shēmai, kā arī parastās uzņēmējdarbības izmaksas, kas saņēmējam nav radušās. Atbalstu nepiešķir, ja radušos zaudējumus varētu segt parasts komerciālās apdrošināšanas līgums vai ja zaudējumi ir saistīti ar parastu uzņēmējdarbības risku. Lai izvairītos no pārmērīgas kompensēšanas, kompensācija jāaprēķina katram saņēmējam atsevišķi. Ja paziņotajā atbalsta shēmā šāda metode nav paredzēta, dalībvalstij tas skaidri jāpamato.

Par šajā punktā minētajiem atbalsta pasākumiem Komisija jāinformē viena gada laikā pēc notikuma, uz kuru tie attiecas.

4.5. Nodokļu atvieglojumi un darbaspēka izmaksas Kopienas zvejas kuģiem, kas darbojas ārpus Kopienas ūdeņiem

Lai mazinātu Kopienas operatoru vēlmi reģistrēt zvejas kuģus tādu trešo valstu reģistros, kas pienācīgi nekontrolē savu zvejas flotu darbību, īpaši attiecībā uz nelegālu, nereģistrētu un neregulētu zveju, uzņēmumu ienākuma nodokļa atvieglojumi Kopienas zvejas kuģiem, kas darbojas ārpus Kopienas ūdeņiem, un samazinātas sociālo iemaksu un iedzīvotāju ienākuma nodokļa likmes uz šiem kuģiem nodarbinātajiem zvejniekiem var tikt uzskatītas par saderīgām ar kopējo tirgu.

Kuģi, uz kuriem var tikt attiecināti šādi pasākumi, ir zvejas kuģi, kas peld ar dalībvalsts karogu un ir reģistrēti Kopienas zvejas flotes reģistrā, zvejo tunzivis un tunzivjveidīgos tikai un vienīgi ārpus Kopienas ūdeņiem un tālāk par 200 jūras jūdzēm no dalībvalstu bāzes līnijām.

Dalībvalsts paziņojumā, kuru tā sūta Komisijai, jāiekļauj informācija par to, cik liels ir risks, ka kuģi, uz kuriem attiecas minētā shēma, varētu tikt svītroti no dalībvalstu reģistriem.

Saskaņā ar šo punktu īstenotajos atbalsta pasākumos jāparedz, ka tad, ja kuģi, par kuru piešķirts šajā punktā paredzētais atbalsts, svītro no Kopienas zvejas flotes reģistra, atbalsta saņēmējam triju gadu laikā pirms kuģa svītrošanas no reģistra ir jāatlīdzina saskaņā ar šo punktu saņemtais atbalsts.

4.6. Atbalsts, kas finansēts ar parafiskālajiem maksājumiem

Valsts atbalsta shēmas, ko finansē ar īpašajiem maksājumiem, jo īpaši ar parafiskālajiem maksājumiem, kurus uzliek konkrētiem zvejas produktiem neatkarīgi no to izcelsmes, var uzskatīt par saderīgām ar kopējo tirgu, ja atbalsta shēmas attiecas gan uz vietējiem, gan importētiem produktiem un ja atbalsts pēc būtības atbilst šo vadlīniju nosacījumiem.

4.7. Atbalsts attālāko reģionu zvejas produktu tirdzniecībai

Dalībvalstis var piešķirt atbalstu zvejas produktu daudzumiem, kas atbilst 4. panta nosacījumiem Padomes 2007. gada 21. maija Regulā (EK) Nr. 791/2007, ar ko ievieš shēmu, lai kompensētu papildu izmaksas, kuras radušās attālāko reģionu — Azoru salu, Madeiras, Kanāriju salu, Franču Gviānas un Reinjonas — zivsaimniecības produktu tirdzniecībā ([1]), laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam un kas pārsniedz daudzumus, par kuriem atbilstīgi minētajai regulai kompensācija jau ir izmaksāta.

([1]) OV L 176, 6.7.2007., 1. lpp.

Šo atbalstu var piešķirt tikai saskaņā ar minētās regulas 3., 4. un 5. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

Šāda papildu atbalsta summas, kas izmaksātas gada laikā, nedrīkst pārsniegt gadā izmaksājamās summas, kuras minētajā regulā noteiktas katrai dalībvalstij.

4.8. Atbalsts zvejas flotei attālākajos reģionos

Lai pilnībā īstenotu Komisijas un Padomes 2006. gada 14. jūnija paziņojuma Nr. 17 mērķi, dalībvalstis līdz 2008. gada 31. decembrim var piešķirt atbalstu kuģiem, kas uzbūvēti saskaņā ar Padomes 2004. gada 30. marta Regulas (EK) Nr. 639/2004 par Kopienas attālākajos reģionos reģistrēto zvejas flotu pārvaldību ([1]) 2. panta 4. un 5. punkta nosacījumiem un saskaņā ar attiecīgajiem nosacījumiem Padomes 1999. gada 17. decembra Regulā (EK) Nr. 2792/1999, kas nosaka sīki izstrādātus Kopienas noteikumus un kārtību attiecībā uz struktūrpalīdzību zivsaimniecības nozarē ([2]).

4.9. Atbalsts citiem pasākumiem

Atbalsts pasākumiem, attiecībā uz kuriem 4.1.–4.8. punktā nav minēti nekādi piemērojami noteikumi, principā nav saderīgs ar kopējo tirgu.

Ja atbalsta shēma vai individuālais atbalsts paredz šādu atbalstu, dalībvalstij jāpierāda, ka tas atbilst iepriekš 3. punktā izklāstītajiem principiem un jo īpaši, ka šis atbalsts noteikti palīdz sasniegt kopējās zivsaimniecības politikas mērķus.

5. PROCEDŪRAS JAUTĀJUMI

Komisija atgādina, ka ir spēkā nosacījumi, kas paredzēti Regulā (EK) Nr. 659/1999 un Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulā (EK) Nr. 794/2004, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai ([3]).

Regulas (EK) Nr. 794/2004 2. pants paredz, ka dalībvalstīm jāaizpilda veidlapas, kas pievienotas minētās regulas I pielikuma I daļā un III.14. daļā.

5.1. Gada pārskats

Dalībvalstīm jāiesniedz Komisijai gada pārskati atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 794/2004 6. panta un IIIC pielikuma noteikumiem.

5.2. Priekšlikumi par atbilstīgu pasākumu veikšanu

Saskaņā ar EK līguma 88. panta 1. punktu Komisija liek priekšā dalībvalstīm grozīt esošās atbalsta shēmas attiecībā uz atbalstu zvejniecības un akvakultūras jomā, lai vēlākais līdz 2008. gada 1. septembrim panāktu atbilstību šīm vadlīnijām.

Dalībvalstis tiek aicinātas vēlākais līdz 2008. gada 1. jūnijam rakstveidā apliecināt, ka tās pieņem šos priekšlikumus par atbilstīgu pasākumu veikšanu.

Ja dalībvalsts līdz noteiktajai dienai rakstveidā neapstiprina minēto priekšlikumu pieņemšanu, Komisija uzskata, ka attiecīgā dalībvalsts tos ir pieņēmusi, ja vien dalībvalsts rakstveidā nav nepārprotami apliecinājusi, ka tā priekšlikumus noraida.

Ja dalībvalsts līdz noteiktajai dienai šos priekšlikumus pilnībā vai daļēji noraida, Komisija rīkojas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 19. panta 2. punktu.

5.3. Piemērošanas diena

Komisija no 2008. gada 1. aprīļa piemēro šīs vadlīnijas attiecībā uz visiem valsts atbalsta pasākumiem, par kuriem paziņots vai kurus paredzēts piemērot no minētās dienas.

([1]) OV L 102, 7.4.2004., 9. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1646/2006 (OV L 309, 9.11.2006., 1. lpp.).

([2]) OV L 337, 30.12.1999., 10. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 485/2005 (OV L 81, 30.3.2005., 1. lpp.).

([3]) OV L 140, 30.4.2004., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1935/2006 (OV L 407, 30.12.2006., 1. lpp.).

Nelikumīgu atbalstu Regulas (EK) Nr. 659/1999 1. panta f) punkta nozīmē novērtē saskaņā ar vadlīnijām, kuras tika piemērotas laikā, kad stājās spēkā administratīvais akts, ar ko izveidots minētais atbalsts.

Šajās vadlīnijās izdarīta atsauce uz Kopienas tiesību aktiem vai Komisijas vadlīnijām vai jebkādiem citiem Komisijas pieņemtiem tiesību aktiem jāsaprot kā atsauce, kura ietver visas šādu tiesību aktu izmaiņas, kas izdarītas pēc šo vadlīniju pieņemšanas.